

cada país, la Conferència no es va veure amb cor de fixar l'extensió territorial mitjana que havia de servir cada metge i va deixar al lliure albir de cada regió la dita fixació, un cop estudiades acuradament totes les circumstàncies anomenades.

D'altres consideracions podríem afegir encara, per a acabar de descabdellar aquest capítol, referents a altres aspectes que presenta la nostra professió que podrien i haurien d'influir sobremana en l'organització de l'assistència mèdica rural, tals com l'aportament indispensable que en el desenvolupament d'aquesta organització, i encara més en la sanitària, ha de tenir constantment el metge resident; les més o menys facilitats que l'Estat o Poders públics han de donar als professionals de la Medicina, en la ruralia, per a proporcionar-los-hi els mitjans pràctics i econòmics de posar-se al corrent, totstemp, dels progressos de la Ciència moderna, per tal de garantir l'eficàcia de l'assistència; la mateixa convivència professional en el sentit de proporcionar una pràctica que seguís i resseguís constantment les normes usuals deontològiques; la relació, en fi, que tot professional ha de tenir amb Autoritats i poble en vista d'un augment de la cultura general i sanitària, que faci possible el ràpid desenvolupament dels ideals socials que exigeix la vida moderna.

Totes aquestes qüestions es plantegen invariablement en la vida real, més, fan inacabable l'estudi i aprofundiment d'un vast pla sanitari. Perxò la Conferència no s'ocupà més que del nombre de persones a assistir per cada metge, donant per sentat l'acompliment, per part de l'Estat o Administració pública, de totes les obligacions que li exigeixen tenir ben muntats els serveis d'higiene i sanitat, per tal que la morbiditat sigui o esdevingui constantment normal. L'absència de personal sanitari i mèdic, així com la d'institucions sanitàries, redueix naturalment les possibilitats d'acció i actuació del metge resident i la xifra anormalment elevada de dita morbiditat, justificaria tostemp la necessitat d'un més gros nombre de metges residents en una localitat o regió rural determinada. Per altra part, aquestes qüestions són les que tenen un caire més localitzat. Per altra part, aquestes qüestions són les que tenen un caire més localitzat i, per tant, és cada país en particular que les ha de resoldre.

Deixem, doncs, per ara, aquests variants aspectes, i continuen les deliberacions de la Conferència i les seves resolucions.

b) *Mètodes per a assegurar, en els districtes rurals, el nombre suficient de metges.*

Quatre punts varen servir de fonament a la Conferència per a escatir els mètodes més favorables i de passada més adients a les necessitats actuals àdhuc que a l'estat de desenvolupament de les idees socials i llur aplicació pràctica. 1. La llei de l'oferta i la demanda. 2. Servei mèdic públic oficial. 3. Avantatges oferts als metges per a estimular-los a establir-se en els districtes rurals. I 4. Organització d'agrupaments socials per a procurar-se col·lectivament l'assistència. Passem, a continuació, a descriure sucintament aquests quatre punts.

1. *La llei de l'oferta i la demanda.* — Aquesta forma de prestació dels serveis mèdics en el medi rural, és la que ha regit en la quasi totalitat dels nostres pobles rurals i ha ofert dos aspectes que han tingut conseqüències ben diferents i, per cert, força desagradables: el primer, l'aspecte liberal de la voluntarietat de contractació dels serveis mèdics prenent la iniciativa i imposant quasi les condicions el metge al client; el segon, és el mateix cas de llibertat bilateral de contractació, prenent la iniciativa el client amb l'exclusivitat. Ambdós procediments, així com les diverses modalitats que han imposat, les més de les vegades, les circumstàncies de lloc i temps, han tingut i segueixen tenint encara com a fonament el que d'ençà de temps immemorial se n'ha vingut dient *conducta, iguala o ajustament mèdic*. I què és la conducta mèdica? Com s'ha practicat i desenvolupat fins als nostres temps aquesta forma de prestació de serveis? Quin abast i característiques ha de tenir aquesta *conducta*? Quins *drets i deures* ha d'engendrar? S'adapta perfectament, en els temps moderns, a les necessitats dels metges i clients? I així successivament podríem anar formulant un reguitzell de punts interrogants com a conseqüència de les moltes i variades reflexions que ens assetgen l'esperit, en tractar, de forma simple, de l'assistència mèdica en el medi rural. Mes, ultra que la qüestió és per a ésser tractada monogràficament, diem-ne, si més no, quatre mots, ja que l'arrelada tradició nostra ens en retreu la seva importància, i els costums inveterats no són, per altra part,

(Segueix a continuació del Butlletí de la P. d'A. S.)